

DEREK PRINCE MINISTRIES INTERNATIONAL

Thư giảng dạy

Người Đầy Tớ Quên Mình, Ngọn Lửa Thiêu Đốt

Phần 3/6

Đức Thánh Linh là ai? bởi Derek Prince

Qua quá trình học tập của mình, một lẽ thật trở nên rõ ràng: cảm giác huyền nhiệm sâu sắc bao quanh Đức Thánh Linh. Tuy vậy, Ngài vẫn đã chọn bày tỏ chính mình một cách dồi dào qua Kinh Thánh. Đây chính là điểm khởi đầu cho mọi sự tương giao của chúng ta với Đức Thánh Linh. Vậy Kinh Thánh nói gì về Ngài?

Cho đến thời điểm này trong loạt bài "Đức Thánh Linh Là Ai", chúng ta đã học rằng Ngài là Ngôi Ba trong Ba Ngôi Đức Chúa Trời, nơi mà "sự hiệp nhất" và hiện tượng "đa ngôi" được kết hợp một cách mầu nhiệm. Dù Ngài là Ngôi Ba của Đức Chúa Trời, nhưng Ngài lại là Đấng đầu tiên được nhắc riêng trong Kinh Thánh:

> Thần của Đức Chúa Trời vận hành trên mặt nước. (Sáng Thế 1:2)

Kinh Thánh cũng bày tỏ rằng Ngài là Đấng đời đời, tồn tại từ đời này sang đời khác; Ngài là Đấng toàn tri, biết mọi sự; và Ngài là Đấng hiện diện khắp mọi nơi, ở mọi thời điểm. Những đặc tính này khơi dậy trong chúng ta một cảm giác kinh ngạc sâu sắc, đồng thời cũng dấy lên trong lòng chúng ta một khao khát mãnh liệt muốn biết Ngài nhiều hơn.

Tuy nhiên, tôi tin rằng sự mặc khải chính yếu về Đức Thánh Linh được thể hiện ngay trong danh xưng của Ngài: Ngài là Đấng Thánh. Đây chính là tiêu chuẩn để chúng ta xét đoán mọi thông điệp, mọi sự bày tỏ và mọi phong trào tự xưng là đến từ Đức Thánh Linh: Liệu điều đó có phù hợp với sự thánh khiết của Ngài không?

Từ "Ngũ Tuần" đến"Ân Tứ"

Có một câu nói nổi tiếng rằng: "quen thuộc sinh ra khinh miệt." Thật không may, câu châm ngôn này cũng có thể áp dụng cho những điều thuộc về Thánh Linh. Ở một mức độ nào đó, sự quen thuộc này đã xuất hiện vào một thời điểm nhất định trong quá trình phát triển của phong trào Ngũ Tuần.

Điều đó đã không xuất hiện khi báp-têm và các ân tứ của Thánh Linh lần đầu tiên tác động đến Hội Thánh vào những năm đầu thế kỷ 20. Vào thời điểm đó, việc bị gọi là "Ngũ

Tuần" không phải là điều hợp thời hay được ưa chuộng. Danh xưng ấy mang theo một sự kỳ thị, và vì vậy, những khởi đầu quan trọng của sự chuyển động mang tính lịch sử của Đức Thánh Linh đã không nhận được sự đề cao đáng có.

Ở một mức độ nào đó, sự kỳ thị này phần nào liên quan đến vấn đề "giai cấp". Phần lớn những tín hữu Ngũ Tuần đầu tiên không có trình độ học vấn cao, và họ thường xuất thân từ những tầng lớp bị xem là "thấp kém" trong xã hội. Một số điều họ làm và nói dường như có vẻ dại dột, và quan niệm về sự thánh khiết của họ thường mang tính luật pháp.

Theo thời gian, phần lớn quan điểm tiêu cực này đã thay đổi —đặc biệt là với sự xuất hiện của phong trào Ân Tứ Phục Hưng. Việc thay thế từ "Ân Tứ" cho "Ngũ Tuần" dường như đã mang lại một mức độ đề cao nào đó, khiến việc trở thànhngười "ân tứ" gần như trở nên sành điệu. Thật ra, từ này không còn chỉ giới hạn trong giới Cơ Đốc Nhân nữa. (Tôi vẫn nhớ sự ngạc nhiên của mình lần đầu tiên nghe truyền thông dùng thuật ngữ này để nói về một chính trị gia khá là không liêm chính!)

Sự chuyển hướng sang sự đề cao có cả mặt tích cực lẫn tiêu cực. Về mặt tích cực, phép báp-têm và các ân tứ của Đức Thánh Linh đã trở nên dễ tiếp cận cho toàn Thân Thể Đấng Christ. Nhưng về mặt tiêu cực, đã xuất hiện một số chức vụ và thực hành mà từ "thánh" không còn có thể áp dụng được nữa. Sau đây là một vài ví dụ:

1. Ngôn từ cợt nhả và thiếu tôn kính được dùng cho những điều thánh khiết của Đức Chúa Trời.
2. Những mục vụ công khai được thúc đẩy bởi sự tham lam ra mặt, và được củng cố bởi những lời tuyên bố vô căn cứ cùng những lời hứa suông.
3. Những biểu hiện kỳ lạ và không thích hợp được cho là đến từ Đức Thánh Linh.

Việc những vấn đề này vẫn còn tồn tại trong các chức vụ tự xưng là Cơ Đốc Nhân không làm tôi ngạc nhiên. Bởi lẽ, lòng tham lam và sự vị kỷ đã ăn sâu vào bản chất con người. Tuy nhiên, điều khiến tôi kinh ngạc là hàng triệu người xưng mình là Cơ Đốc Nhân dường như lại chấp nhận những hành vi như vậy và coi chúng đồng điệu với sự thánh khiết của Đức Chúa Trời. Trước thái độ sai lầm này, chúng ta cần phải nhìn lại Đức Thánh Linh một cách mới mẻ. Ngài là Đấng như thế nào?

Một Người Đầy Tớ Khiêm Nhường, Tự Hạ Mình

Tấm lòng làm tôi tớ là một phần của bản tính Đức Chúa Trời. Tôi vẫn còn nhớ rõ cảm giác choáng ngợp khi lần đầu tiên nhận ra lẽ thật này. Ngày nay, hầu hết mọi người đều xem việc làm tôi tớ là điều nên tránh—là việc thấp hèn và nhục nhã. Thái độ này đã trở thành một trong những ảnh hưởng làm băng hoại, đầu độc nền văn hóa hiện đại của chúng ta. Hơn nữa, đó là một quan niệm sai lầm. Tấm lòng làm tôi tớ không bắt nguồn từ thế gian, mà từ cõi đời đời; không phải ở dưới đất, mà ở trên trời. Đời đời, Chúa Giê-xu Con Đức Chúa Trời là đầy tớ vui mừng, sẵn lòng và vâng phục của Đức Chúa Cha. Đến lượt mình, Đức Thánh Linh, là đầy tớ vâng phục,khiêm nhường của Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con. Ngài không than phiền về việc bị "đối xử bất công" hay đòi hỏi"quyền lợi" cho mình. Ngài hoàn thành trọn vẹn vai trò được giao phó. Ngài chính là Đức Chúa Trời Tôi Tớ!

Lẽ thật này được minh họa một cách tuyệt đẹp trong chương thứ 24 của Sáng Thế, nơi kể lại việc Áp-ra-ham sai đầy tớ của mình đi tìm một người vợ cho con trai mình là Y-sác. Trong câu chuyện này có bốn hình bóng đặc biệt. Áp-ra-ham là hình bóng của Đức Chúa Cha; Y-sác là hình bóng của Con Đức Chúa Trời, là Chúa Giê-xu; còn Rê-bê-ca là hình bóng của nàng dâu của Đấng Christ, tức Hội Thánh.

Nhưng còn người đầy tớ của Áp-ra-ham thì sao? Dù không được nhắc đến tên, ông thực sự là nhân vật chính trong câu chuyện này! Ông là hình bóng của Đức Thánh Linh. Là một đầy tớ, ông chỉ có một mục tiêu tối thượng: tìm kiếm người thiếu nữ sẽ trở thành nàng dâu. Khi đã tìm được nàng, nhiệm vụ của ông ta là trang bị và trang sức cho nàng; rồi dẫn dắt cô an toàn đến với chàng rể.

Chính vì mục đích tương tự mà Đức Thánh Linh đã giáng xuống trần gian vào ngày Lễ Ngũ Tuần. Ngài ở đây với một mục tiêu tối thượng: tìm kiếm, trang bị và trang hoàng cho nàng dâu của Đấng Christ, tức là Hội Thánh. Chính Ngài sẽ dẫn dắt nàng an toàn vượt qua thế gian này và trình dâng nàng lên cho Chúa Giê-xu—một nàng dâu tinh sạch, không tì vết.

Một đặc điểm chính của Đức Thánh Linh, giống như người đầy tớ của Áp-ra-ham, là Ngài không bao giờ thu hút sự chú ý về chính mình. Sau đây là bản dịch sát nghĩa một số lời Chúa Giê-xu đã phán về Ngài:

- Ngài sẽ làm chứng về Ta. (Giăng 15:26);
- ...Ngài không tự mình nói, nhưng sẽ nói những gì mình nghe... (Giăng 16:13);
- ...Ngài sẽ lấy những gì thuộc về Ta mà công bố cho các con (Giăng 16:14).

Điều đáng chú ý hơn nữa là, trong tất cả những sự mặc khải được ban cho chúng ta trong Kinh Thánh, không hề có ghi chép nào cho thấy bất kỳ ai từng dâng lời cầu nguyện trực tiếp lên Đức Thánh Linh. Mẫu cầu nguyện mà Chúa Giê-xu

truyền dạy cho các môn đồ bắt đầu bằng những lời này: "Lạy Cha chúng con." Thêm vào đó, Chúa Giê-xu còn hứa: "Các con nhân danh Ta cầu xin bất cứ điều gì, Ta sẽ làm cho, để Cha được tôn vinh nơi Con." (Giăng 14:13). Đích đến và trọng tâm của mọi lời cầu nguyện theo Kinh Thánh chính là Đức Chúa Cha. Chức vụ của Đức Thánh Linh là giúp chúng ta dâng lời cầu nguyện lên Cha—chứ không phải để đưa chúng ta đến một nơi khác. Chúng ta phải cầu nguyện trong Thánh Linh, chứ không phải cầu Thánh Linh (xem Ê-phê-sô 6:18).

Lý Do Đáng Lo Ngại

Tuy nhiên, trong những năm gần đây, một số bộ phận trong Hội Thánh đã rời xa khuôn mẫu Kinh Thánh này. Sự chú ý đã chuyển từ Đức Chúa Cha và Đức Chúa Con sang Đức Thánh Linh. Nhiều bài hát—trong đó có những bài rất ít nội dung Kinh Thánh—được hướng về Đức Thánh Linh. Thường thì trọng tâm chính lại đặt vào những trải nghiệm chủ quan nhằm thỏa mãn cái tôi của người hát. Sự thay đổi trọng tâm tinh vi này đã khiến dân sự của Đức Chúa Trời dễ bị cuốn vào những nguy cơ thuộc linh mà nhiều người không nhận biết được.

Chúng ta cần ghi nhớ hai nguyên tắc cơ bản. Thứ nhất, Đức Thánh Linh không bao giờ chiều theo cái tôi của con người.Thứ hai, Đức Thánh Linh không bao giờ tự lôi kéo sự chú ý về mình. Ngài luôn hướng chúng ta về Chúa Giê-xu.

Một khi những nguyên tắc này bị bỏ qua, kết quả có thể là nhiều sự phấn khích theo xác thịt và những cảm xúc thỏa mãn cá nhân, mà không có sự thánh khiết thật sự. Điều này có thể khiến chúng ta dễ bị lừa dối bởi sự giả mạo của Sa-tan và các hoạt động của ma quỷ. Giống như Đức Thánh Linh, chúng ta phải luôn hướng sự chú ý của mình về Chúa Giê-xu.

Ngọn Lửa Thiêu Đốt

Một cách mà Đức Thánh Linh đôi khi bày tỏ chính Ngài là qua hình ảnh lửa. Thật vậy, lần cuối cùng Đức Thánh Linh xuất hiện một cách hữu hình trong Kinh Thánh là như "bảy ngọn đèn cháy sáng trước ngai... của Đức Chúa Trời" (Khải Huyền4:5).

Tác giả thư Hê-bơ-rơ đưa ra một lời khẳng định đơn giản nhưng sâu sắc:

> Vì Đức Chúa Trời chúng ta là ngọn lửa thiêu đốt.(Hê-bơ-rơ 12:29)

Ngài không nói rằng Đức Chúa Trời giống như lửa, mà là Đức Chúa Trời chính là lửa. Vì lý do đó, "chúng ta hãy biết ơn và lấy lòng kính sợ mà phục vụ Đức Chúa Trời một cách vui lòng Ngài" (Hê-bơ-rơ 12:28). Không phải là sự sợ hãi nô lệ, mà là "Sự kính sợ Đức Giê-hô-va là trong sạch, hằng còn đến đời đời." (Thi Thiên 19:9).

Tác giả thư Hê-bơ-rơ không nói về Đức Chúa Cha hay Đức Chúa Con, mà là về Đức Thánh Linh. Ngài thực sự là lửa—một ngọn lửa thiêu đốt.

Vào nhiều thời điểm khác nhau trong lịch sử của dân Y-sơ-ra-ên, Đức Thánh Linh đã ngự xuống giữa dân Ngài như một ngọn lửa. Một trong những lần đó là tại đền tạm trong hoang mạc, khi A-rôn đã dâng tất cả các của lễ theo quy định:

> Một ngọn lửa phát ra từ trước mặt Đức Giê-hô-va thiêu hủy tế lễ thiêu và mỡ trên bàn thờ. Thấy vậy, toàn dân cất tiếng reo mừng và cúi rạp xuống đất. (Lê-vi 9:24)

Khi lửa từ trời giáng xuống và dân chúng sấp mặt xuống đất, họ không chỉ đơn thuần bị tác động bởi một hiện tượng thuộc linh. Họ đang đáp lại sự hiện diện của Đức Chúa Trời—Đức Thánh Linh—Đấng đã ngự xuống giữa họ như một ngọn lửa thiêu đốt. Trong sự hiện diện của Ngài, họ hoàn toàn không thể đứng vững được về mặt thể xác.

Thanh Lọc Hay Hủy Diệt?

Tuy nhiên, lửa có hai đặc tính đối lập. Lửa có thể có lợi, nhưng cũng có thể nguy hiểm. Lửa có thể thanh tẩy, nhưng cũng có thể hủy diệt. Lửa của Đức Thánh Linh cũng như vậy. Ngài có thể ban phước lành và ân huệ của Đức Chúa Trời cho những ai vâng phục. Nhưng Ngài cũng có thể thi hành cơn thịnh nộ và sự phán xét của Đức Chúa Trời trên những người kiêu ngạo và tự ý làm theo ý mình.

Ngay sau khi thuật lại việc lửa từ trời giáng xuống thiêu đốt của lễ của A-rôn trong đền tạm, bản ghi chép tiếp tục như sau:

> Hai con trai A-rôn là Na-đáp và A-bi-hu, mỗi người đều cầm lư hương, bỏ than đang cháy vào rồi để hương lên trên và dâng một thứ lửa lạ trước mặt Đức Giê-hô-va, là điều Ngài không phán dạy họ. Một ngọn lửa phát ra từ trước mặt Đức Giê-hô-va thiêu nuốt họ; họ chết trước mặt Đức Giê-hô-va. (Lê–vi 10:1–2)

Thật là một bài học nghiêm trọng biết bao! Chính ngọn lửa đem lại phước lành của Đức Chúa Trời trên tế lễ được chỉ định cho A-rôn cũng đã khiến hai con trai ông phải chết tức khắc khi họ đến trước sự hiện diện của Ngài với "thứ lửa lạ [không thánh khiết]".

Đức Chúa Trời đã xác định rõ cách chúng ta phải đến gần Ngài: với lòng "biết ơn và ... kính sợ" (Hê-bơ-rơ 12:28), "...vì nhờ Ngài mà cả hai nhóm chúng ta [người Do Thái và người ngoại] đều có thể đến với Đức Chúa Cha trong một Thánh Linh [Đức Thánh Linh]" (Ê-phê-sô 2:18).

Dâng "lửa lạ" nghĩa là đến gần Đức Chúa Trời với thái độ tự phụ và ý riêng. Đó là đến với Ngài trong một tâm linh không phải là Đức Thánh Linh. Vì vậy, điều vô cùng quan trọng—sự thật là, mang tính sống còn—là nhận biết Đức Thánh Linh khi Ngài bày tỏ chính mình, và phân định Ngài với bất kỳ thần giả mạo nào khác.

Hai Yêu Cầu Quan Trọng

Trong tất cả người Y-sơ-ra-ên, Na-đáp và A-bi-hu (hai con trai của A-rôn) có thể đã nghĩ rằng mình có đặc quyền để vào trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời theo cách riêng của họ. Theo quyền thừa kế, Na-đáp lẽ ra sẽ kế vị A-rôn làm Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Nhưng không có điều gì có thể thay thế cho sự vâng phục Lời Đức Chúa Trời—dù là địa vị giáo phái,những phép lạ kỳ diệu hay sự thu hút đám đông. Đức Chúa Trời không có một "tầng lớp ưu tú" đặc biệt nào được phép bỏ qua các yêu cầu của Ngài mà không phải chịu hậu quả.

Sự phán xét của Đức Chúa Trời đối với sự tự tôn của Na-đáp và A-bi-hu là một lời nhắc nhở nghiêm túc cho chúng ta phải tránh sự quen thuộc đã được cảnh báo ở trên. Điều này nhắc nhở chúng ta rằng Đức Thánh Linh chỉ ban phước cho những người đầy tớ quên mình giống như chính Ngài, những người đáp ứng các điều kiện của Ngài. Điều kiện đầu tiên của Ngài là tập trung vào việc tôn cao và làm vinh hiển Chúa Giê-xu Christ. Điều kiện thứ hai là cẩn trọng làm theo những chỉ dẫn và thái độ mà chính Đức Thánh Linh đã truyền đạt cho chúng ta trong Kinh Thánh.

Kết lại, chúng ta hãy cùng cầu xin Chúa giúp đỡ để đáp ứng hai điều kiện quan trọng này: tôn cao Chúa Giê-xu và vâng phục Đức Thánh Linh.

Lạy Cha Thiên Thượng yêu dấu, trong nền văn hóa ngày nay,con đang bị bao quanh bởi linh của Na-đáp và A-bi-hu—sự kiêu ngạo và thái độ được nuông chiều—và con không muốn điều đó len lỏi vào đời sống con. Xin Chúa hãy dựng nên trong con một tiêu chuẩn thánh khiết bởi lửa thanh tẩy của Đức Thánh Linh. Xin dạy con biết bước đi khiêm nhường trước mặt Ngài. Xin ban cho con sự khôn ngoan, khả năng phân định và giúp con đứng vững trước kẻ thù. Con mở cả tấm lòng mình cho Đức Thánh Linh quý báu của Ngài, để con có thể phục vụ Ngài tốt hơn và gặp gỡ Ngài theo những cách mới mẻ và đầy quyền năng. Con cầu xin tất cả những điều này trong danh Chúa Giê-xu Christ. A-men.

© 2019 - Derek Prince Ministries, International, Inc.

Thư giảng dạy

Bản Chép Lại: TL-L127-100-VIE
Cập nhật lần cuối: 20 Nov 2026
Trang web: Derekprince.com/vi/resources

